

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Treće tromjesečje 2022.
JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Lektura

Miroslav Vukmanić

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja predstavljamo Južnoameričku diviziju Adventističke crkve, koja se sastoji od Argentine, Bolivije, Brazila, Čilea, Ekvadora, Falklandskog otočja, Paragvaja, Perua i Urugvaja te raznih otoka u Atlantskom i Tihom oceanu. Ovaj dio svijeta dom je za 349.417.000 ljudi, uključujući 2.562.193 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 136 ljudi. Osam projekata trinaeste subote ovoga tromjesečja vežu se uz dvije države — Boliviju i Brazil.

Ako ovog tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo vam razne slike i druga pomagala koja prate svako iskustvo. Uz svako životno iskustvo dostupno je više podataka. Za slike turističkih mjesta i krajobraza pojedinih zemalja pretražite besplatnu banku fotografija, kao što su pixabay.com ili unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti i PDF činjenice i aktivnosti iz Južnoameričke divizije na bit.ly/sad-2022. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Englesku PDF verziju časopisa *Vijesti za mlade i odrasle* možete preuzeti na bit.ly/adult-mission, a *Vijesti za djecu* na bit.ly/childrensmision. Videozapisi *Mission Spotlight* dostupni su na bit.ly/mission-spotlight. Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcc Chesney@gc.adventist.org.

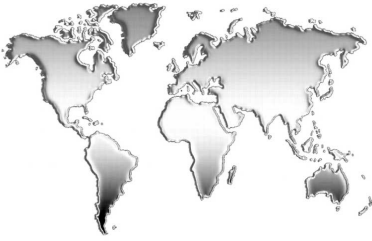
Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u izgradnji novih crkava u Južnoameričkoj diviziji:

- ◆ u Cochabambai, u Boliviji,
- ◆ u El Altu, u Boliviji,
- ◆ u La Pazu, u Boliviji,
- ◆ u Trinidadu, u Boliviji,
- ◆ u Santosu, u Brazilu,
- ◆ u Mauai, u Brazilu,
- ◆ u Brorowskiju, u Brazilu,
- ◆ u Ribeirau Pretu, u Brazilu.

2. srpnja 2022.

Krist obnavlja brak

Bolivija

U nedjelju je Anabelle sva u suzama pobjegla iz svojega doma i lutala ulicama Cochabambae, u Boliviji. Njezin je brak propadao i u njezinom domu nije bilo mira. Stalne svađe s mužem utjecale su na njihove dvije kćeri i ona to više nije mogla podnositi. Razvod braka činio se kao jedino rješenje.

Dok je Anabelle besciljno hodala ulicama, odjednom se sjetila da je negdje čula kako adventisti nude program duhovnoga liječenja. Njezina je obitelj pripadala drugoj crkvi, ali u tom je trenutku odlučila potražiti pomoć u mjesnoj adventističkoj crkvi.

U crkvi je pastor pažljivo slušao Anabelle dok je u suzama govorila o razočaranju u brak i opisivala svoje mnogobrojne probleme u domu. Kad je završila, pastor je ponudio da se moli za nju i njezinu obitelj.

“Samo Isus može sačuvati vaš brak”, rekao je.

Nakon molitve, obećao je da će je posjetiti u njezinom domu.

Sljedećega dana pastor je došao na prednja vrata i ponudio obitelji savjetovanje. Anabellin muž je pristao na savjetovanje i Anabelle je pozvala njihove kćeri da im se pridruže. Započeli su svoje prvo obiteljsko savjetovanje s molitvom.

“Dragi Bože”, molila se Anabelle, “molim Te, donesi promjene u naš dom.”

Na pastorove upute obitelj je otvorila svoje Biblije i počeli su je proučavati.

Anabelle je prolila mnogo suza za vrijeme prvoga sastanka. Osjećala se nemoćno. Znala je da se treba u potpunosti

predati Bogu, ali kako je slušala svojega muža dok govori, njegove grube riječi su joj navirale u um. Bila je to nemoguća okolnost.

Kasnije tog tjedna pastor je navratio kako bi proučavali Bibliju i održao im savjetovanje. Molio se s obitelji i ohrabrio Anabelle i njezinoga muža da ostave prošlost iza sebe i krenu dalje. Savjetovao ih je da budu strpljivi i trpeljivi.

“Dragi Bože”, molila se Anabelle, “molim Te, donesi promjene u naš dom.”

Kad je završio sastanak obiteljskog savjetovanja, jedna od kćeri je izjavila da želi predati svoje srce Isusu krštenjem. Pastor je pozvao obitelj u adventističku crkvu na subotnje bogoslužje. Došla je cijela obitelj, i kći se pridružila izviđačima. Kasnije je i krštena.

Tada je došla pandemija korone i vlasti su nametnule strogu karantenu od tri mjeseca. Kad je karantena završila, crkve se i dalje nisu smjele otvoriti te su se bogoslužja odvijala preko interneta.

Ali usred korone Bog je čuo Anabelline molitve i nešto se dogodilo u njezinom domu. I ona i njezin muž su se promijenili. Krist je doista blagoslovio njihov dom. Jedanaest mjeseci nakon bježanja od kuće u očaju, Anabelle je krštena zajedno sa svojim mužem i njihove dvije kćeri.

Bog je obnovio njihov dom. Anabelle slavi Boga i zahvaljuje Mu za ljubav i milost. Voljela bi ohrabriti druge obitelji da se oslone na Boga kroz molitvu.

“Ništa nije nemoguće za Njega”, kaže ona. “Stavi Boga na prvo mjesto i živi po Njegovoj volji. Bog je vjeran i On je sigurno utočište za sve obitelji koje Mu vjeruju.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju nove crkve u Anabellinom rodnom gradu Cochabambi, u Boliviji. Hvala vam što namjeravate velikodušno prinijeti darove trinaeste subote, 24. rujna, koji će pomoći drugim obiteljima da pronađu duhovno iscjeljenje i da dožive obnavljanje braka.

Povezano s iskustvom

- ◆ Grad Cochabamba nalazi se u dolini, u podnožju planine Tunari te ima blagu klimu koja pogoduje uzgoju različitog povrća i voća.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Prvi službeni misionari u Boliviji, Eduardo i Flora Thomann, stigli su u zemlju u lipnju 1907. godine. Upoznali su ljude koji su se zanimali za adventnu poruku kroz čitanje knjiga kupljenih od Juana S. Periere, bivšeg prezbiterijanskog kolportera otpuštenog zbog promicanja adventističkog nauka još 1897. godine. Tjedan dana prije nego što su Thomannovi napustili Čile, u srpnju 1909., stigli su Ferdinard i Ana Stahl te započeli zdravstveni rad u La Pazu. Kasnije su Stahlovi otvorili zdravstvenu ordinaciju među domorodačkim stanovništvom.
- ◆ Bolivija je bila posljednja država Južnoameričke divizije u kojoj su adventisti utemeljili svoj rad.

9. srpnja 2022.

Čudo za vrijeme pandemije

Bolivija

Kad je Bolivija ušla u karantenu usred pandemije COVID-19, sve su crkve bile zatvorene, a bogoslužja i ostale crkvene aktivnosti su bile zabranjene zbog straha od širenja virusa.

Male skupine vjernika počele su se sastajati u domovima u El Altu, drugom najvećem gradu u Boliviji.

Guillermo se ustrajno molio. Kako ljudi mogu slaviti Boga usred pandemije? Ali kako se Guillermo molio, došao je na zamisao. Zašto ne napustiti grad i slaviti Boga u nekom izdvojenom mjestu?

S puno molitve i uz pomoć nekolicine braće i sestara, on je odlučio slaviti Boga na jednom od mnogih brda oko grada. Skupina je odabrala brdo koje se na jeziku aymara zove *Waña Quta* ili *Suho jezero*. Nalazi se u podnožju snježne planine.

Osmero braće okupilo se na prvom subotnjem bogoslužju. Muškarci nisu odustali, i nastavljali su se sastajati svake subote. Kako su se molili i proslavljali, dolazili su novi ljudi. Nakon tri mjeseca skupina je porasla na stotinu ljudi, uključujući adventiste, evangelike i članove drugih kršćanskih zajednica.

Hladnoća, kiša i umor nisu obeshrabrili muškarce i žene, mlade ljude i djecu da planinare dva kilometra uz brijeg. Jedna je misao zaokupljala njihov um: "Nastavimo hodati. Bog je s nama." Vjerovali su Bogu i posvetili se razmišljanju, postu i molitvi. Klečeći na tom brijegu, molili su se Bogu s gorljivom radošću.

Bio je veliki blagoslov sastajati se na brijegu svake subote. Mnogo ljudi je tražilo Boga usred briga zbog nezaposle-

nosti i bolesti. Napuštali su brdo sa suzama u očima i s vjerom da Bog sve nadzire i da će učiniti velika čuda u njihovim životima. Hrabrili su jedni druge riječima iz poslanice Filipljanima 4,19: “A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu.”

I dok je svijet usporio zbog pandemije, propovijedanje vječne Radosne vijesti nije stalo. Kao ishod bogoslužja na vrhu brijega tijekom pandemije, trinaestero ljudi predalo je svoje živote Gospodinu krštenjem. Danas je vjerna skupina s vrha brda postala crkva s više od pedeset vjernika koji se sastaju svake subote u iznajmljenoj dvorani.

Unatoč pandemiji, Radosna vijest se širi u El Altu, drugom najvećem gradu u Boliviji. Ali dijelovi El Alta još uvijek nemaju adventističke crkve. Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju crkve u jednoj od tih četvrti. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove trinaeste subote, 24. rujna, kako biste poduprli osnivanje ove crkve i još tri druge u Boliviji.

Povezano s iskustvom

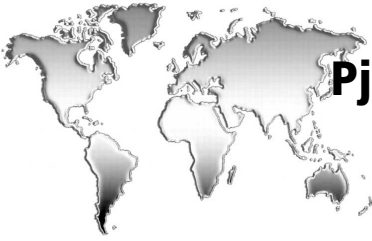
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Bolivija ima najveću slanu pustinju na svijetu (*Salar de Uyuni*), koja pokriva 10.582 kvadratna kilometra i nalazi se 3.656 metara iznad razine mora. Ona je stotinu puta

veća nego slane površine Bonneville u Utahu, u Sjedinjenim Američkim Državama. Sadrži 50 do 70% svjetskih pričuva elementa litija.

- ◆ Nacionalne životinje Bolivije su ljame i andski kondor.
- ◆ Španjolski je glavni jezik Bolivije, iako se tamo govori i trideset i šest službenih, izvornih jezika. Najčešći u uporabi su jezik aymara, guarani i kečuanski jezici.

16. srpnja 2022.

Pjesma u mojem srcu

Bolivija

Neki slavni pjevači postanu strastveni glazbenici još u svojem djetinjstvu, ali to nije bio slučaj s Gabrielom. Ona je odrasla u La Pazu, u Boliviji, sa strašću prema Isusu.

Njezina majka ju je od rođenja učila o Isusovoj ljubavi. Odrasla je znajući da Deset Božjih zapovijedi, uključujući četvrtu koja govori o suboti kao sedmome danu, odsjajuju Njegov karakter ljubavi. Razumjela je značenje desetine i darova.

Kad je imala devet godina, predala je svoje srce Isusu krštenjem.

Ali kako su godine prolazile, počela je upoznavati slasti svijeta, a vrata do tih slasti bila je glazba. Gabriela je voljela pjevati iz zabave na školskim priredbama. Pozvali su je da se pridruži glazbenoj skupini, i ona je rado pristala, misleći kako može započeti glazbenu karijeru i postati slavna. Do svoje devetnaeste godine bila je sigurna da je pjevanje njezin život.

Dok je studirala, Gabriela je pjevala s nekoliko glazbenih skupina. Ponekad se pitala radi li pogrešku, a jednom je sudjelovala u prometnoj nesreći i bila jedina ozlijeđena osoba. Završila je studij s diplomom iz psihologije.

Tada je s nekoliko prijatelja osnovala novu glazbenu skupinu koja se suočila s trenutnim uspjehom. Skupina je nastupala na raznim događajima i Gabriela je uživala odlazeći na zabave i trošeći novac na skupu odjeću.

Sviđalo joj se pjevanje i trošenje novca. Ali kad nije pjevala ili trošila novac, osjećala se usamljeno. Činilo joj se da život nema neki dublji smisao.

Gabriela nije u potpunosti prestala odlaziti u adventističku crkvu. Bila je kršćanka subotama ujutro, ali se vraćala svojem starom životu nakon bogoslužja.

Jednog subotnjeg jutra slušala je posebnu glazbu u crkvi, i u njezinom srcu se stvorila želja da pjeva za Boga. “Voljela bih pjevati u crkvi”, pomislila je. “Moja majka bi bila tako ponosna da njezina kći pjeva u crkvi.”

Uskoro je Gabriela prisustvovala bogoslužjima redovitije; ne samo na jutarnjem bogoslužju, već i na popodnevним programima.

Počela je slušati adventističke pjevače. Shvatila je da želi napustiti svjetovnu glazbu, ali mučila se sa željom da postane slavna. Molila se Bogu za pomoć.

Tada je pandemija COVID-19 sve zatvorila. Gabriela više nije mogla nastupati na pozornici. Umjesto da se osjeća očajno, osjećala je veliko olakšanje. Sada će biti lakše prerezati sve poveznice s praznim i beznačajnim dijelom njezinog života.

Sprijeteljala se s pastorom i on ju je pozvao na biblijska proučavanja. Rado je prihvatila poziv. Kad je završila s proučavanjima, odlučila je ponovno posvetiti svoje srce Bogu krštenjem. Osjećala je da joj Bog daje novu priliku da živi za Njega.

Nije prošla godina pandemije, a Gabriela je bila krštena vodom. U molitvi na krštenju izjavila je da sve što ima pripada Bogu.

“Bože, dajem Ti svoj život, darove i sve što imam — na službu”, molila se.

Nakon krštenja zamijenila je pozornicu sa Zoom aplikacijom i pjevala je na slavu i čast Bogu. Na zahtjev crkvenih vođa započela je voditi internetske seminare s područja psihologije i biblijskih proučavanja. Kroz njezin utjecaj četrvero ljudi se krstilo za vrijeme pandemije.

Gabriela ima posebnu poruku za mlade ljude koji su, kao i ona, u kušnji da zastrane s puta koji vodi ka Kristu.

“Nemojte trošiti svoje vrijeme u svijetu”, kaže ona. “Svaka osoba ima darove; trebate ih samo pronaći i koristiti ih na slavu Bogu.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti novu crkvu u La Pazu, Gabrielinom rodnom gradu, u Boliviji. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove trinaeste subote, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Bolivija i Peru dijele jezero Titicacu, najviše plovno jezero na svijetu na 3.810 metara iznad razine mora. Ima površinu od 8.300 kvadratnih kilometara.
- ◆ Je li žena Aymara udana ili slobodna, može se odrediti po tome kako nosi svoj šešir: nagnut je na jednu stranu ako nije udana, a stoji na sredini glave ako je udana.

23. srpnja 2022.
Bog sve nadzire
Bolivija

Carol je svojem prijatelju Kurtu povjerila svoj veliki problem. Netko je pokušavao otuđiti njezinu kuću u Trinidadu, u Boliviji, i Carol je željela Kurtovu pomoć.

Problem je nastao kad se Carol preselila iz Bolivije u Brazil kako bi završila postdiplomski studij iz anesteziologije. Carol i Kurt su radili skupa na medicinskom učilištu, a ona i njezin suprug su također vodili zdravstvenu kliniku u Trinidadu.

Kad su se Carol i njezin suprug preselili u Brazil, ostavili su svoju kuću i zemljište prijatelju kojemu su vjerovali. Bio je to lijep komad zemljišta koje se nalazilo na dobrom mjestu, samo tri ulice od središta grada.

Njihov prijatelj se preselio u njihovu kuću i pokazao zanimanje za kupnju kuće i okućnice. Carol mu je posudila novac da mu pomogne s kupnjom.

Ali kad je Carol došla u posjet nekoliko godina kasnije, prijatelj je na njezino zaprepaštenje pokrenuo pravni postupak za stjecanje prava na kuću i zemljište bez ikakvih troškova. Iskoristio je pravni postupak koji nekome dopušta pravo na nekretninu zbog stanovanja u njoj dugo vremena u neprekinutom razdoblju, što se u hrvatskom pravnom nazivlju kaže *dosjelo*.

Carol je pokrenula sudski postupak, i on se vukao iz godine u godinu. Pete godine parnice Carol je završila svoje postdiplomske studije i dobila dobar posao u Brazilu. Ona i njezin suprug kupili su kuću u Brazilu i skrasili se. Nisu imali više novca nastaviti sud u Boliviji, pa se Carol obratila Kurtu, svojem dugogodišnjem prijatelju.

“Željela bih dati ovo zemljište tvojoj crkvi”, rekla je.

Podsjetila se kako su ona i njezin suprug željeli u jednom trenutku izgraditi zdravstvenu kliniku na tom zemljištu, ali sada je rekla kako bi voljela vidjeti sagrađenu adventističku crkvu na tom mjestu.

“Željela bih da to zemljište postane klinika za ljudske duše”, rekla je.

Kurt se posavjetovao s crkvenim vođama i oni su odlučili prihvatiti donaciju kako bi proširili utjecaj Radosne vijesti u gradu.

Ali činilo se kako Sotona želi prekinuti takav dogovor. Sudski postupak produžio se na još pet godina i završio je na Vrhovnom sudu Bolivije. Slučaj je dugo trajao, ali Gospodin je djelovao i Vrhovni sud je presudio u korist Adventističke crkve u samo trideset dana. Crkva je dobila pravo na zemljište i načinjeni su planovi za gradnju nove crkvene zgrade sa središtem zdravstvenog utjecaja.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u gradnji crkvene zgrade i tog središta zdravstvenog utjecaja u Trinidadu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti darove trinaeste subote, 24. rujna, kako bi ovo zemljište moglo postati lječilište za duše.

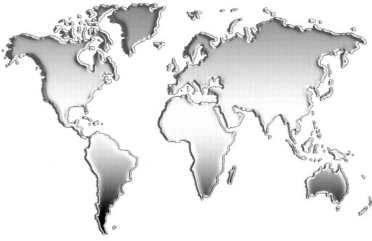
“Bog je još jednom pokazao da On određuje vrijeme i odlučuje o mjestima po svojoj volji”, kaže Kurt. “Bog sve nadzire, i neka bude Njegova volja na Zemlji kao što je na Nebu.”

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Bolivija je svjetovna država čiji ustav jamči slobodu vjeroispovijesti.
- ◆ Ustavni glavni grad Bolivije je Sucre, ali izvršni glavni grad i sjedište vlade je La Paz.
- ◆ Bolivija je dobila ime po Simónu Bolívaru (Simón José Antonio de la Santísima Trinidad Bolívar y Ponte Palacios y Blanco), venezuelanskom borcu i političkom vođi koji je poveo ono što su sada Venezuela, Bolivija, Kolumbija, Ekvador, Peru i Panama do neovisnosti od Španjolskog Carstva. Španjolska vladavina Bolivijom započela je u šesnaestom stoljeću i završila je 1825. godine, nakon šesnaest godina rata.
- ◆ Samo oko jedanaest posto svih cesta u Boliviji je popločano.
- ◆ Tradicionalno bolivijsko jelo je sopa de mani (juha od kikirikija), napravljena od tjestenine, povrća i mljevenoga kikirikija.
- ◆ Glavne izvozne proizvode Bolivije čine prirodni plin, minerali i rude, kositar, zlato, soja i proizvodi od soje.

30. srpnja 2022. Predivni kamen

Brazil

Uz rijeku, u središnjem dijelu Brazila, nalazi se grad Itapaci, čije ime znači predivni kamen.

Postoji dobar razlog zašto grad Itapaci zovu predivnim kamenom. Grad se nalazi u tropskom području znanom po bogatim zalihama minerala. Rudari traže kristale kao što je liskun, koji se koristi za svjetlucanje i šljokice u kozmetici. Rudari također traže zlato. S prekrasnim kristalima i svjetlucavim zlatom grad se s pravom može nazvati "Predivnim kamenom Brazila."

Ali nije se sve činilo tako predivnim Jaqueliney, jednoj od 18.500 stanovnika grada. Njezini osobni problemi gomilali su joj se u životu, i nije znala kome se obratiti. Tada ju je prijateljica Maria Rita pozvala u mjesnu adventističku crkvu.

Jaqueliney se svidjela skupina žena, i počela je dolaziti svakog utorka na sastanak. Saznala je kako crkva ima i druge sastanke i ubrzo je prisustvovala svim sastancima u crkvi, četiri dana tjedno. To je bilo nešto novo za nju.

Iako je Jaqueliney bila odgajana u kršćanskom domu, nije uistinu poznavala Boga. Krštena je u crkvi svoje obitelji, kao mala djevojčica, i kasnije je primila prvu pričest. Išla je u crkvu svake nedjelje, ali njezino je srce bilo prazno. Nije osjećala Božju prisutnost u svojem životu. Rijetko je čitala Bibliju i molila se nad njezinim svetim stranicama.

Njezina prijateljica Maria Rita, koja je bila odgajana kao adventistica, bila je oduševljena što je Jaqueliney željela dolaziti u crkvu četiri puta tjedno.

Dvije djevojke počele su duboko razgovarati o Bogu. Maria Rita je pitala Jaqueliney što misli o suboti i stanju mrtvih.

Jaqueliney nije nikada čitala što Biblija kaže o suboti i stanju mrtvih, i željela je doznati više. Počela je samostalno čitati Bibliju tražeći istinu koju je Bog otkrio. Molila se nad stranicama Biblije.

Kad se Maria Rita ponudila da proučava Bibliju zajedno s njom, ona je rado pristala. Bila je oduševljena time što je Bog zacrtao pravila za dobro zdravlje u Bibliji. I dok ju je poruka Adventističke crkve temeljena na Bibliji taknula u srce, posebno je bila oduševljena kad je saznala za poruku o zdravlju. Diplomirala je nutricionizam i kad je vidjela kako Adventistička crkva stavlja snažan naglasak na prehranu i način življenja, osjetila je da ju je Bog vodio u tu crkvu.

Biblijska proučavanja nisu uvijek bila lagana. Ponekad Jaqueliney nije bilo lako prihvatiti novu istinu. Ali kako je proučavala, u njezinom srcu rasla je želja da u potpunosti preda svoj život Isusu.

Završila je biblijska proučavanja s Mariom Ritom i započele su novo proučavanje knjige Otkrivenja. U Otkrivenju je čitala o mjestu ljepšem od Itapace, s predivnim kamenom Brazila. Čitala je o Novom Jeruzalemu kako “silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža” (Otkrivenje 21,2). Čitala je kako su temelji gradskih zidina ukrašeni svim vrstama dragog kamenja, uključujući jaspis, safir i smaragd (Otkrivenje 21,19). Pročitala je da je grad od “čistoga zlata, sličan čistom staklu” i da su njegove ulice bile “čisto zlato, kao prozirno staklo” (Otkrivenje 21,18.21). Pročitala je Isusovo obećanje da će dati prekrasan bijeli kamen svakoj osobi koja živi u Novom Jeruzalemu. Isus kaže: “Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel ću mu kamen dati, a na kamenu napisano ime novo koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima.” (Otkrivenje 2,17) Jaqueliney je bila spremna ići dalje.

Danas je Jaqueliney svijetleći svjedok u svojem gradu, predivnom kamenu Brazila. Moli se da je Bog upotrijebi kako bi pripremio njezinog muža, njihovu kći i ostale da su-

sretnu Isusa i da se presele u Novi Jeruzalem, Predivni Kamen Svemira.

“Zahvaljujem Bogu što je smjestio predivne ljude u moj život i znam da sve ide na dobro, zato što On ima nakanu za moj i tvoj život. Zahvaljujem Isusu za sve što jesam i za sve što posjedujem. Zahvaljujem što me toliko voli, iako ja to ne zaslužujem. Želim nastaviti rasti u Isusu i želim dovesti mnogo ljudi Njemu.”

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove trinaeste subote, 24. rujna, koji će pomoći u osnivanju novih crkava u Brazilu kako bi još mnogi drugi ljudi, kao Jaqueliney, mogli prisustvovati crkvenim sastancima i saznati više o Isusu i Njegovom ponovnom dolasku.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.
- ◆ Izgovarajte Jaqueliney kao Žakulini,
- ◆ Izgovarajte Itapaci kao Itapasi.

6. kolovoza 2022.

Molitva za novu crkvu

Brazil

Kasno jedne večeri, Simone je zastala u sobi za odmor u bolnici u kojoj je radila kao medicinska sestra, na jugu Brazila.

Vidjela je kako je televizor uključen i počela je mijenjati programe. Ali tada je primijetila kako govori jedan stariji čovjek i zastala je da čuje o čemu govori. Njegove su riječi zadobile njezinu pozornost. Govorio je o zdravlju, i Simone je htjela čuti više o tome. Program se emitirao na brazilskoj podružnici Hope Channela — Novo Tempo.

Od te večeri Simone je nastavila redovito gledati kanal Novo Tempo. Oduševila se u programima koji su se emitirali i zainteresirala se za Adventističku crkvu.

Nakon nekog vremena Simone se molila Bogu za stalan posao. Ona je radila kao medicinska sestra popunjavajući smjene tu i tamo, ali čeznula je za stalnim poslom kako bi mogla kupiti kuću i osigurati financijsku sigurnost svojim dvjema kćerima — Jaqueliney i Ani Claudiji.

“Dragi Bože”, molila se, “molim Te, pomози mi pronaći stalan posao.” Kako se molila, dobila je ugovor za posao kao medicinska sestra u gradu koji se nalazio oko 1.500 kilometara sjeverno, u središnjem Brazilu. I dalje je gledala Novo Tempo i odlučila je potražiti adventističku crkvu u svojem novom gradu. Ali u tom gradu nije bilo adventističke crkve.

Simone je promijenila svoje molitve. Umjesto da se moli za stalan posao, odlučila je moliti Boga da otvori adventističku crkvu u njezinom gradu.

“Dragi Bože”, molila se, “molim Te, otvori adventističku crkvu ovdje.”

Kratko vrijeme nakon toga Simone je dobila ugovor da radi kao medicinska sestra u drugom gradu. Ona i njezine kćeri se ovoga puta nisu morale seliti jako daleko. Grad Uruita bio je udaljen samo dvadeset i pet minuta automobilom. Simone se nadala da će u tom gradu pronaći adventističku crkvu, ali ni tamo je nije bilo.

Nastavila se moliti, moleći Boga da otvori adventističku crkvu u njezinome gradu.

“Dragi Bože”, molila se, “molim Te, otvori adventističku crkvu ovdje.”

Jednoga dana, dok je putovala kući s posla iz bolnice, prošla je središtem grada i vidjela natpis ispred zgrade: Novo Tempo. U Brazilu mnoge adventističke crkve imaju znak na kojem piše Novo Tempo.

Simone nije mogla vjerovati svojim očima! Nova novcata adventistička crkva se upravo otvorila u njezinom gradu. Bila je toliko ispunjena radošću, i srce joj je bilo veliko. Bog je odgovorio na njezine molitve!

Simone je ušetala ravno u crkvu i predstavila se dvojici pastora, Luisu i Israelu.

“Molila sam se za adventističku crkvu dugo vremena!” uskliknula je.

Pastorima je bilo drago što su je upoznali i bili su oduševljeni što je saznala za Adventističku crkvu preko televizije Novo Tempo.

Danas Simone završava biblijska proučavanja i priprema se predati svoj život Isusu biblijskim krštenjem. Ali ona je već sada prava svjedokinja. Kad god ima priliku, ona poziva nekoga da posjeti crkvu koja se otvorila kao ispunjenje njezinih molitava. “Bog je ispunio moj san da imam adventističku crkvu u svojem gradu”, kaže. “Sada je moja želja da nas Bog prosvjetli i podrži, tako da Njegovo djelo ovdje raste i da mnogi životi budu dosegnuti Njegovom ljubavlju.”

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti darove trinaeste subote, 24. rujna, koji će pomoći osnovati četiri nove

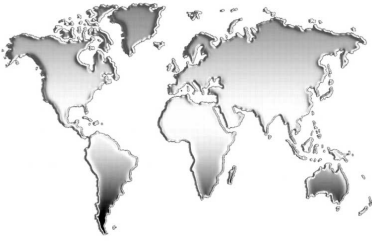
crkve u Brazilu, kako bi više ljudi — poput Simone — moglo pronaći adventističku crkvu u svojem gradu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Godine 1939. u Brazilu je pokrenuto adventističko zdravstveno djelo osnivanjem klinike Boa Vista (Dobar pogled), pod vodstvom dr. Antonija Alvesa de Mirande. Godine 1942. kliniku je zamijenila Casa de Saude Liberdade (Adventistička bolnica São Paulo), pod vodstvom dr. Galdina Nunesa Vieire, sveučilišnog profesora koji je napustio posao kako bi se posvetio zdravstveno-misionarskom radu.
- ◆ U srpnju 1900. objavljen je prvi broj časopisa *O Arauto da Verdade* (Glasnik istine), prvog adventističkog časopisa na portugalskom.

13. kolovoza 2022.

Subotnji uvjet

Brazil

Diogo je bio vrlo siromašan, a njegov mu je poslodavac dao uvjet: Ili da radi subotom, ili će dobiti otkaz. Što bi Diogo mogao učiniti?

Mjesecima ranije, kad se Diogo oženio, bio je toliko siromašan da nije mogao iznajmiti kuću u svojem rodnom gradu, u Brazilu. Tako su se on i njegova nevjesta uselili k njegovoj teti koja im nije naplaćivala stanarinu. U to vrijeme Diogo je radio kao pripravnik.

Tada je saznao da je njegova žena Nayara trudna i počeo je tražiti bolje plaćeni posao. Njegov pravi san je bio imati vlastitu tvrtku.

Diogo je Bogu rekao svoj san: “Dragi Bože”, molio se, “molim Te, pomози mi naći posao na kojem ću moći zaraditi dovoljno novca kako bih ostvario svoj san i posjedovao vlastitu tvrtku.”

Nije bilo lako pronaći posao zbog njegovih uvjerenja o svetosti subote. Činilo se kako nitko nije htio zaposliti adventista koji je tražio slobodno vrijeme kako bi slavio Boga od petka navečer do zalaska sunca u subotu. Ali Diogo nije odustajao i nastavio se moliti.

Jednoga dana dobio je poziv s benzinske crpke koja je zapošljavala zaštitara. Diogo je rekao vlasniku da je adventist i da ne može raditi subotama. Božjom milošću, vlasnik mu je dao slobodne subote i Diogo je imao posao.

Benzinska crpka se nalazila daleko od Diogove kuće. Putovao je na posao mopedom i radio je svake noći osim subotama. Putovanje na posao je bilo opasno, i posao je bio opasan; ali Diogo je trebao taj posao.

Jednoga dana vlasnik benzinske crpke je rekao Diogu da mu više ne može dati slobodne subote. Dao mu je uvjet: Ili radi subotama, ili ćeš dobiti otkaz. Što je Diogo mogao učiniti? Diogo mu je rekao kako više ne može raditi na benzinskoj crpki.

U to vrijeme Diogova crkva je pokretala misijski projekt Caleb. To je bila inicijativa Južnoameričke divizije za ohrabivanje članova crkava da sudjeluju u dosezanju društva kroz kućne posjete, biblijska proučavanja i druge aktivnosti. Diogo je uvijek uživao u službi društvu i mislio je: "Ako nemam posao, imam vremena dragovoljno sudjelovati!" Ali tada se sjetio kako će volontiranje doprinijeti dodatnim troškovima i opteretiti njegov ograničeni proračun. Nadalje, imao je i nerođenu kći, a i dalje je sanjao o otvaranju vlastitog posla.

Nakon mnogo molitve, Diogo je odlučio volontirati u misijskom projektu Caleb. Želio je biti vjeran Bogu i odgovoriti na Njegov poziv u misiju.

Kad je misijski projekt Caleb završio, Diogo je otkrio kako ima sedamsto brazilskih reala viška (oko sedamsto kuna) u svojem džepu, unatoč dodatnim troškovima. S tim novcem je započeo vlastiti posao.

Bog je bio vjeran Diogu. Već četiri godine Diogo ima uspješnu pekarnu. Kao običan vjernik on pomaže voditi mjesnu adventističku crkvu u Brazilu. Crkva upriličuje misijski projekt Caleb svake godine, i mnogo mladih ljudi je kršteno kao ishod toga projekta. Diogo kaže: "Naučio sam da, kad smo vjerni Bogu, On se brine za nas."

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju četiriju novih crkava u Brazilu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.
- ◆ O misijskom projektu Caleb čitajte u *Adventističkoj enciklopediji* na: bit.ly/Caleb-Project.

Zanimljivosti

- ◆ Leo B. Halliwell, pionir zdravstveno-misijskog rada uz pomoć plovila, započeo je ono što je preraslo u poznato samarićanstvo, 1931. godine, brodom koji je sam projektirao i sagradio na rijeci Amazoni. Brod je bio prvi u nizu brodova po imenu Luzeiro (Svjetlonoša) koji su naknadno izgrađeni i koristili su se na pritokama Amazone. Takvi brodovi još uvijek pružaju pomoć tisućama ljudi. Osim raspodjele odjeće i hrane, pruža se medicinska pomoć za mnoge zdravstvene tegobe; najčešće su to malarija, crijevni paraziti, pothranjenost, kožne bolesti, prehlade, alergije i tropske bolesti, kao i vađenje zuba.

20. kolovoza 2022.

Crkva ispod mangovog stabla

Brazil

Pastor je za vrijeme propovijedi uputio poziv kojemu Karla nije mogla odoljeti. "Prijatelji", rekao je, "dvije godine sam tražio nekoga za pomoć u osnivanju crkve u selu izvan našega grada. Znam da je to daleko od grada i znam da je teško putovati tamo. Znam da tamo nema pogodnosti koje ima grad. Ali ako mi ne dosegemo našu braću i sestre sa sela, tko će?"

Karla, po zvanju zubarica, nedavno se sa svojim suprugom preselila u sjeverozapadni predio Brazila, i molila se Bogu da je upotrijebi Njemu na slavu. Pastorov poziv odjeknuo je u njezinoj glavi.

Željela je pomoći u osnivanju crkve na selu. Odlučila je postaviti drvenu kutiju u crkvu kako bi ljudi mogli priložiti za takav projekt.

Prošla je godina i Karla je odlučila potražiti zemljište za crkvu. Ali sva zemljišta su bila vrlo skupa.

Tada se našla nasuprot lijepog komada zemljišta u glavnoj ulici u mjestu, i čula je kako se nudi za nisku cijenu. Pronašla je vlasnika i on joj je ponudio zemljište za samo 35.000 brazilskih reala (otprilike toliki iznos kuna). Ona nije imala taj novac, ali se svejedno usudila pokušati sklopiti dogovor.

"Ako vam damo predujam od pet tisuća reala, biste li nam dopustili da ostatak platimo u mjesečnim ratama?" pitala je vlasnika.

"Koliko mjesečnih rata biste uplaćivali?" pitao je vlasnik.

"Možemo mjesečno platiti samo pet stotina reala (oko petsto kuna)."

“To je šezdeset rata!?” uskliknuo je vlasnik. “Želite otplaćivati zemljište više od pet godina? Do tog vremena ću bankrotirati!”

“Ali razlog je dobar”, ustrajala je Karla. “To je za gradnju crkve. Pomogli biste izgraditi Božju kuću. Jeste li ikada gradili kuću za Boga?”

Priznao je da nije.

“Pa evo, ovo je vaša prilika”, rekla je Karla.

Vlasnik je pristao prodati zemljište. Ali Karla je i dalje trebala pronaći pet tisuća reala za predujam. Zamolila je vjernike za pomoć i uspjela skupiti dvije tisuće i sedamsto reala do prve uplate. Ali i dalje je trebala dvije tisuće i tristo reala. Tada se sjetila drvene kutije koju je postavila u crkvu za novčane priloge. Otvorila ju je i pronašla u njoj točno toliko reala. Izvršila je prvu uplatu.

Nakon toga Karla je uplaćivala svaki mjesec, dok nije prestala brojiti koliko je rata uplatila. Prošla je godina. Dvije godine. Treće godine je odlučila uputiti odvažnu molitvu Bogu.

“Dragi Bože, bi li nam pomogao otplatiti dug ove godine, kako bismo mogli početi slaviti Tebe na tom zemljištu dvije godine ranije?” molila se.

Nikome nije rekla o svojoj molitvi, ali Bog ju je čuo. Umjesto jedne uplate svakog mjeseca, ona je izvršila tri, četiri ili pet. Svakoga je mjeseca pitala vlasnikovu ženu, koja se brinula o dugu, koliko je rata ostalo. Po njezinoj računici, dug je trebao biti otplaćen do rujna te godine.

Rujan je napokon stigao i pastor je odlučio snimiti video Karle kako uplaćuje posljednju ratu. Uskoro će dobiti i pravo na zemljište. Karla je otišla kući ispunjena neopisivom radošću.

Ali kod kuće je osjećala nelagodu. Njezina ju je savjest pitala: “Karla, koliko si uplata doista izvršila?” Nerado je brojala papire od uplata. Izvršila je samo četrdeset i osam uplata. Osjećala se tako razočarano! Ostalo je za platiti godi-

nu dana duga. S velikom tugom prijavila je pogrešku vlasniku.

Sljedeće subote učitelj subotnje škole uputio je izazov razredu: “Podijelit ću komadiće papira”, rekao je. “Zapišite nešto naizgled nemoguće što biste željeli postići prije kraja godine.” Karla je napisala: “Otplatiti zemljište za crkvu.” Cilj se činio nemogućim.

No u listopadu je uspjela izvršiti pet uplata. U studenom je uplatila četiri, a u prosincu posljednje tri. Članovi crkve proslavili su završetak kupnje zemljišta 19. prosinca.

Danas dvadeset članova crkve svake subote prisustvuje bogoslužju u, kako je oni nazivaju, “crkvi pod stablom manga”. Okupljaju se u sjeni stabla manga dok se u blizini gradi crkvena zgrada.

Karla kaže: “Mi volimo svojeg Boga, koji može učiniti sve kroz naša srca.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju još četiriju novih crkava u Brazilu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove u subotu, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

27. kolovoza 2022.

Od kritičara do učenika

Brazil

Breno je rođen u Salvadoru, u obitelji koja je živjela mješavinu kršćanstva i okultizma. Završio je u adventističkoj školi. Tamo je imao profesora koji je u njemu pobudio želju za čitanjem Biblije.

Ipak, Breno je odrastao u buntovnog tinejdžera. Dok je išao na zabave i pio alkohol izvan kampusa, školska pravila su mu počela smetati. Činilo se kako je škola sve zabranjivala. Djevojke nisu smjele nositi naušnice, nisu smjele nositi kratke suknje, nisu smjele lakirati nokte; a još gore, mladići nisu smjeli sjediti pokraj djevojaka u školskoj kapeli. Školska pravila kršćanskog ponašanja Brenu nisu imala smisla i preispitivao je autoritete. Kad je završio školu, prestao je dolaziti u crkvu i čitati Bibliju. Postao je nepokolebljiv kritičar kršćanstva. Hvalio se svojim prijateljima: "Ići ću bilo kamom na svijetu, osim u crkvu."

Otvoreno je preispitivao Boga u odlomcima iz Biblije koje nije razumio. Govorio je loše o crkvi. Čak je i napustio svoju djevojku adventisticu.

Pet godina nakon završavanja srednje škole dobio je neočekivan poziv od srednjoškolskog prijatelja Victora da prisustvuju njegovom krštenju. Taj dan krštenja pokazao se prekretnicom. Nakon tog krštenja Victor je upoznao Brena s adventističkim pastorom. Pastor se odmah pomolio za Victora i Brena. Nakon molitve pastor je zagrlio Brena i pozvao ga da dođe na bogoslužje.

Breno je napustio svečanost krštenja jako zamišljen. Pastorova molitva i topla dobrodošlica dirnuli su njegovo srce. Želio se vratiti u crkvu.

Breno se vratio u crkvu na subotnje bogoslužje i tamo je prvi put susreo Boga. Susreo je Boga ljubavi. Kroz pastorove propovijedi otkrivao je sve više i više o Kristu, Njegovoj Radosnoj vijesti i milosti. Brenove su oči bile otvorene, i godine negativnih misli su nestale. Osjećao se dobrodošao i voljeno od drugih vjernika, iako ga nisu poznavali. Oni su odsajivali Božju ljubav o kojoj je slušao u subotnjim propovijedima.

Kad se Breno vratio u crkvu, počeo je proučavati Bibliju s pastorom. Tada, tijekom pandemije COVID-19, jedne posebne subote bio je kršten.

Sada Breno shvaća da je poziv na prijateljevo krštenje zauvijek promijenio njegov život.

“Krist je u potpunosti promijenio moj život”, kaže on. “U kratko vrijeme sam od kritičara postao učenik, ne svojim zaslugama, već zato što je Božja volja dobra, savršena i ugodna.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju četiriju novih crkava u Brazilu, gdje će mnogi mladi ljudi, kao što je Breno, moći saznati za biblijskog Isusa koji voli ljude. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove u subotu, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.
- ◆ Pravila adventističke škole, spomenuta u ovom iskustvu, dio su temeljnih vjerovanja Adventističke crkve o kršćanskom ponašanju. O tome čitamo: “Pozvani smo biti pobožni ljudi koji misle, osjećaju i djeluju u skladu s biblijskim načelima u svim područjima osobnog i društvenog

života. Da bi Sveti Duh u nama ponovno stvorio karakter našega Gospodina, uključujemo se samo u ono što će proizvesti Kristovu čistoću, zdravlje i radost u našim životima. To znači da naša zabava treba zadovoljiti najviša mjerila kršćanskog ukusa i ljepote. Prepoznajući kulturološke razlike, naša odjeća treba biti jednostavna, skromna i uredna, kako dolikuje onima čija se prava ljepota ne sastoji od vanjskog ukrašavanja, već u neprolaznom ukrasu nježnog i tihog duha.” Više o tome čitajte na: bit.ly/SDA-FB22.

3. rujna 2022.

Kupaći kostim u crkvi

Brazil

Suradnici iz ureda voljeli su ismijavati Álvara.

“Zašto ne ideš s nama na piće nakon posla petkom?” pitao je jedan.

“Gdje si bio prošle subote?” pitao je drugi. “Nikad ne dolaziš na naše subotnje zabave.”

Álvaro se uvijek strpljivo smješкао. Razgovarao je ljubazno sa svojim prijateljima. Njegovo ponašanje privuklo je Regininu pozornost. Saznala je da je adventist.

U brazilskom vladinom uredu u gradu Salvadoru, u kojem su radili Regina i Álvaro, takve šale i podsmijeh su se nastavili nekoliko godina. Ali Álvaro se nikada nije naljutio.

Jednoga dana kolega Gilberto je pozvao Reginu da s njim posjeti mjesto na koje je Álvaro išao na bogoslužja svake subote.

“Čuo sam kako je to neuobičajeno mjesto; nije crkva”, rekao je Gilberto. “Tamo možemo više saznati o Bibliji.”

Regina je željela saznati više o Bibliji pa je pošla s Gilbertom u subotu. Obukla je kupaći kostim ispod lagane odjeće jer je namjeravala ići na plažu nakon proučavanja.

Gilberto ju je dovezao do obične kuće u stambenoj četvrti. Regina se odmah osjećala ugodno. Ta kuća nije izgledala kao crkva, niti nije bilo vanjskog znaka s imenom vjerske organizacije. Mjesto je bilo poznato kao *Upoznavanje s Isusom*. Ljudi su pozdravili Reginu osmijesima i zagrljajima. Vidjela je Álvara u skupini koju su činili uglavnom studenti i učitelji.

Pastor i njegova žena držali su biblijsko proučavanje i kasnije odgovarali na pitanja. Bilo je mnogo pitanja i Regina se uhvatila kako se smješkala dok je slušala. Svidalo joj se

bržno zanimanje koju su ljudi u skupini pokazivali prema Bibliji. Nakon biblijskog proučavanja, pastor je ustao da propovijeda. Gilberto je otišao svojoj kući, a Regina je otišla na plažu.

Ovo se ponavljalo tijekom mnogih subota. Gilberto i Regina su prisustvovali biblijskom proučavanju. A nakon toga on je otišao kući, a Regina na plažu.

Jedne subote ih je jedan od njihovih novih prijatelja pozvao da ostanu na propovijedi. “Ja ću propovijedati, i bilo bi mi jako drago kad biste ostali”, rekao je.

Regini i Gilbertu je bilo neugodno da odbiju, pa su ostali. Pokušavali su se skloniti s vidokruga ljudi, jer nisu bili prikladno obučeni za crkvu. Ali jako im se sviđjela propovijed, i od toga dana ostajali su na propovijedi svake subote.

Prošla je godina i Gilberto je dao svoje srce Isusu biblijskim krštenjem. Regina se odupirala. Što će reći njezina obitelj i prijatelji? Sjetila se kako su se ljudi s posla ponašali prema Alvaru. Ona je odrasla u drugoj vjerskoj zajednici i adventistička crkva joj se činila tako netradicionalna.

Prošle su četiri godine i Regina je čula kako se pastor seli na drugo mjesto. Istoga trena ga je nazvala. Nije vidjela razlog za još odgađanja. Željela je javno priznati Isusa krštenjem.

Mnogo članova njezine obitelji i prijatelja nisu prihvatili njezinu odluku, ali ona se zbog toga nije uzbuđivala. Postala je članica crkve korisna u dosezanju potrebitih. S vremenom je pozvana da bude i članica crkvenoga odbora. Regina svakim danom zahvaljuje Bogu za prelijep način na koji joj je Isus predstavljen. Kaže kako je zbog toga sada dio Božje adventističke obitelji.

“Kad god imam priliku, dijelim svoju ljubav prema Isusu na poslu i bilo gdje drugdje”, kaže ona. “Mi smo oruđa koja Bog rabi kako bi privukao ljude Njegovoj velikoj ljubavi.”

Hvala vam na darovima trinaeste subote prije tri godine, koji su pomogli da crkva *Upoznavanje s Isusom* kupi kuću

za svoje sastanke. Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koje ćemo prinijeti u subotu, 24. rujna i koji će pomoći otvoriti četiri nove crkve u Brazilu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Brazil ima najveću raznolikost životinja od bilo koje zemlje na svijetu. Dom je za šest stotina vrsta sisavaca, 1.500 vrsta riba, 1.600 vrsta ptica i 100.000 različitih vrsta kukaca.
- ◆ Brazil ima mnogo različitih tla i klima, tako da može proizvesti veliku raznolikost usjeva. Njegov poljoprivredni izvoz uključuje šećernu trsku, lateks, kavu, kakao zrna, pamuk, soju, rižu i tropsko voće.
- ◆ Najpopularniji sport u Brazilu je nogomet, a njihova je reprezentacija stalno među najboljima na svijetu. Osvojila je Svjetsko nogometno prvenstvo rekordnih pet puta.
- ◆ Rijeka Amazona teče kroz Brazil i druga je najduža rijeka na svijetu, nakon Nila.

10. rujna 2022.

Potruga za istinom

Brazil

Naiara je dugo vremena željela da njezin brat ide s njom u adventističku crkvu u Brodowskom, u Brazilu. Vidjela je priliku da ga pozove kad su on i njegova žena napustili svoju crkvu zbog neslaganja s crkvenim naukom. Njezin brat Liu i njegova žena Cris tražili su crkvu koja slijedi samo učenja Biblije.

Naiara je Liu i Cris predstavila adventističke knjige. Ali činilo se da se Liu ne zanima. Bilo mu je čudno što adventisti izbjegavaju određenu hranu. Nije razumio zašto adventisti svetkuju subotu umjesto nedjelje. Ali njegova žena Cris je bila znatizeljna i željela je saznati više o knjizi Otkrivenje. U njezinoj se crkvi nikada nije čitalo nešto iz Otkrivenja. Ipak, nije htjela ići na biblijska proučavanja bez svojega muža.

Ohrabrena, Naiara je rekla Cris o razredima za proučavanje Biblije koji se održavaju tijekom subotnje škole u njezinoj crkvi.

“Lijepo je sastajati se u skupinama i proučavati Bibliju prije divne propovijedi”, rekla je Naiara.

Cris se svidjela zamisao o proučavanju Biblije svakog tjedna u crkvi. Zamislila je sebe kako sudjeluje u jednom od tih razreda. Iako nikad nije stupila u subotnju školu, ljubav prema takvom obliku proučavanja rodila se u njezinom srcu.

Naiara je slala kršćanske pjesme Cris i Liu, da ih slušaju na svojim mobitelima, i predstavila im je DVD s adventističkim propovijedima programa Novo Tempo, podružnicom Glasa nade na portugalskom. Cris nije željela stvoriti sukob u svojem domu pa je gledala propovijedi dok je njezin muž bio na poslu.

Tada je Liu ozbiljno ozlijedio glavu. Pao je s kamiona na poslu i odmah su ga odvezli u bolnicu. Dok je bio na operaciji, Naiara je tješila Cris u čekaonici.

“Pastor i ostali u crkvi se mole”, rekla je Naiara.

Kirurg je izjavio kako je operacija prošla uspješno. Rekao je kako je ozljeda bila ozbiljna, ali da će se Liu u potpunosti oporaviti.

Sljedećeg dana, kad je Cris bilo dopušteno doći u posjet njezinom mužu, čula je kako je adventistički pastor već svratio i molio se za njega.

Naiara je opet ponudila biblijska proučavanja, i Cris je prihvatila pod uvjetom da njezin muž ne zna. Htjela je izbjeći sukob. Vrijeme prvog sastanka je dogovoreno i Cris i Naiara su se složile sastati dok je Liu na poslu.

Ali Cris se nije osjećala ugodno imati tajne. Rekla je Liu za biblijska proučavanja. Na dan proučavanja Liu nije išao na posao kao uobičajeno, nego je ostao kod kuće kako bi sudjelovao u biblijskom proučavanju s dvjema ženama.

Sljedećih mjeseci Liu i Cris su proučili svih dvadeset i osam biblijskih tema s Naiarom. Kako su više saznavali o Bibliji, njihove su predrasude prema Adventističkoj crkvi nestajale. Vidjeli su da crkva nastoji slijediti samo biblijski nauk.

Cris je krštena zajedno sa sinom Ezekielom. Godinu dana kasnije kršteni su Liu i njihova kći Tamiris. Danas su Liu i Cris voditelji subotnje škole u adventističkoj crkvi u Brodowskiom. Geslo odjela za subotnju školu izražava njihove vlastite živote: “Moj dom i ja služimo Gospodinu s radošću.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će izgraditi novu crkvu u Brodowskiom, u Brazilu, kako bi više obitelji moglo služiti Bogu s radošću. Hvala vam što namjeravate velikodušno prinijeti vaše darove u subotu, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Brazil je dodan na zemljovid svijeta tijekom europskih istraživanja pod vodstvom Portugalaca i Španjolaca u kasnom petnaestom stoljeću. Kad su Europljani prvi put stigli u Brazil, ta je zemlja bila dom oko trideset milijuna urođenika. Danas ih je ostalo samo oko 300.000, a žive uglavnom u najudaljenijim mjestima te zemlje.
- ◆ Oko šezdeset posto Amazonske prašume nalazi se u Brazilu.
- ◆ Najmanje sedamdeset plemena živi u brazilskoj Amazoni, bez ikakvog dodira sa svijetom.

17. rujna 2022.

Oslonimo se samo na Boga

Brazil

Sve se činilo savršenim i pod nadzorom, nakon što je Marcelo predao svoje srce Isusu u Brazilu. Ali onda je novi upravljački savjet preuzeo tekstilno poduzeće u kojem je radio, i te promjene dovele su u opasnost njegovo zaposlenje.

Novi upravitelji su smanjili broj sati koje su zaposlenici radili tijekom tjedna, a kako bi to nadoknadili, uveli su kao dodatni radni dan subotu.

Marcelo nije imao namjeru raditi u subotu. Vjerno je svetkovao subotu svakog tjedna otkako su se on i njegova žena Cláudia pridružili Adventističkoj crkvi prije tri godine.

Marcelo je pokušao razgovarati s upravom, ali bezuspješno. Svi zaposlenici su zamoljeni da potpišu ugovor pristajući na novo radno vrijeme. Marcelo je bio jedini djelatnik koji je to odbio.

Strah je obuzeo Marcela dok je razmišljao o neizvjesnoj budućnosti. Hoće li dobiti otkaz? Što će se sljedeće dogoditi?

Ali onda je odlučio predati sve Bogu. Pustit će Boga da se bori za njega. Mir mu je ispunio srce kad je donio takvu odluku. Bio je siguran da ga Bog neće napustiti. Plamen nevolje postajao je sve žešći kako je tvrtka primjenjivala novi način poslovanja.

Tijekom prvog tjedna Marcelo je slijedio isti raspored rada kao i drugi. Ali u subotu je otišao u crkvu, dok su njegovi suradnici radili.

Kad se u ponedjeljak vratio na posao, otkrio je na svoje iznenađenje da još uvijek ima posao.

Dani su prolazili, a on se pitao što će se dalje dogoditi. Na dan isplate plaće, saznao je da mu je plaća smanjena.

Marcelo nije znao kako će on i njegova žena preživjeti. Da bi sve bilo teže, supruga mu je odnedavno ostala trudna. Više mu nije bilo ugodno raditi na poslu. Suradnici su se rugali Marcelu. “Ti si lud”, rekao je jedan. “Ti si lijenčina”, rekao je drugi. Marcelo nikad neće zaboraviti dan kad je jedan suradnik rekao: “Želim vidjeti što će tvoj Bog učiniti za tebe.”

Marcelo je obnovio svoju odluku da sve prepusti u Božje ruke. Mjesec za mjesecom on i njegova žena živjeli su od vjere i pomoći članova crkve i rodbine.

Kako je kriza odmicala, on je ustrajao u svojoj odluci: ostat će vjeran Bogu, bez obzira na cijenu.

Nakon nekog vremena suradnici su prestali ismijavati Marcela jer su vidjeli njegovu vjernost Bogu i njegovu marljivost na poslu. Počeli su ga podupirati. Jednog su dana potpisali zahtjev upraviteljima, tražeći da Marcelo dobije slobodne subote i punu plaću. Zahtjev je ostao bez odgovora.

Prošle su dvije godine, ali Bog nije zaboravio Marcela i njegovu obitelj. Marcelo je vidio ispunjenje riječi psalmista: “Mlad bijah i ostarjeh, al’ ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu djeca kruha prose.” (Psalam 37,25)

Bog je proslavio Marcela jer je Marcelo proslavio Boga. Jednog dana Marcelo je dobio neočekivano pismo od upravitelja. Priznali su da su se prema njemu ponašali nepravedno i obećali da će mu nadoknaditi plaću i poštovati njegovo pravo na bogoslužje subotom. Marcelo i njegova supruga bili su oduševljeni! Bog je uslišao njihove molitve!

Marcelo je nastavio raditi u tom poduzeću još četrnaest godina. On kaže: “Mogu potvrditi da vrijedi služiti Bogu. Vjerujem da sam Božjom milošću uspio ostaviti traga u poduzeću. Mnogi moji suradnici doznali su za Boga i Njegovu vjernost kroz moje iskustvo. Vidjeli su što moj Bog može učiniti.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju nove crkve u Marcelovom rodnom gradu Maui,

u Brazilu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove u subotu, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Najviša brazilska planina je Pico da Neblina (Magleni vrh) na 2.994 metara nadmorske visine, na granici s Venezuelom. Budući da je gotovo trajno obavijena oblacima, otkrivena je tek 1950-ih. Prvi put je osvojena 1965., dvanaest godina nakon Everesta.
- ◆ Brazil je jedina zemlja u Južnoj Americi u kojoj se govori portugalski.
- ◆ Brazil ima oko 4.000 zračnih luka, više od bilo koje druge zemlje, osim Sjedinjenih Država, koje imaju 13.513 zračnih luka.
- ◆ Kip Krista Otkupitelja u Rio de Janeiru težak je 635 tona, visok je 38 metara, uključujući postolje, i proglašen je jednim od “novih sedam svjetskih čuda”.

24. rujna 2022.

Slavljenje Gospodara subote

Brazil

Sve je počelo u petom razredu. Po prvi put Felipe je morao prisustvovati vjeronauku u svojoj privatnoj školi u Brazilu. Njegovi roditelji su objasnili ravnatelju kako su oni adventisti i zamolili su da Felipeov izostanak bude opravdan.

Ravnatelj je vidio veće probleme u budućnosti koji će čekati Felipea. “Kako će završiti školu izostajući s nastave subotom?” pitao je ravnatelj. “U srednjoj školi je puno sati raspoređeno u subotu. Uostalom, nije li svaki dan Božji?”

Ali dao je dopuštenje dječaku da napusti razred i da čita svoju Bibliju i biblijsku pouku u drugoj učionici tijekom sata vjeronauka.

Felipe se osjećao neugodno biti drukčiji od ostale djece, ali nije imao želju suprotstaviti se. U svojem dječjem umu je mislio: “Ako je Bog bio vjeran Danielu i Josipu, bit će vjeran i meni.”

Felipeovi prvi satovi subotama započeli su sljedeće godine u šestom razredu. Na početku su to bila samo dva ili tri sata. Felipe je izostajao s njih i učio iz bilježaka njegovog prijatelja. Škola je poštovala Felipeovo pravo na svetkovanje subote i on je uspješno prelazio u sljedeći razred.

Felipe je završio osnovnu školu, i njegovi su roditelji bili pozvani na novi razgovor kad je započelo školovanje u srednjoj školi.

“Mnogo satova i ispita održava se subotama”, rekao je ravnatelj. “Jeste li sigurni da želite da Felipe ide u ovu školu?”

Felipeov otac je bio poprilično siguran. Htio je da dječak ostane u ovoj školi, jer je to bila škola koju je on pohađao prije mnogo godina.

Felipe je izostajao sve sate u subotu. Ponekad je bilo teško. Pola satova nekog predmeta bilo je u subotu, i nije bilo načina da ih pohada u neko drugo vrijeme. Ali Bog je nagradio Felipeovu vjernost i on je uspješno upisivao više razrede.

Isprva su srednjoškolski satovi trajali od 13.30 do 20.40 sata od ponedjeljka do petka, uz povremenu nastavu ujutro. Ali onda je broj sati raspoređen na tri sata petkom navečer, sedam sati subotom ujutro i još četiri u subotu poslijepodne.

Felipe nije prisustvovao nijednom satu u subotu. Bog je blagoslovio Felipea i on je završio srednju školu. Onda je došlo vrijeme da Felipe polaže prijamni ispit za studij medicine na državnom sveučilištu. Njegov san je bio postati liječnik. Ali činilo se da mu se svijet srušio kad nije završio na popisu uspješnih kandidata za sveučilište.

“Uvijek sam bio vjeran”, molio se Bogu. “Zašto me ne blagoslivljaš?”

Iako se osjećao tužan, osjetio je mir koji je dolazio zbog povjerenja u Boga koji sve zna, sve čuje i sve vidi. Polagao je prijamni ispit na privatnom sveučilištu na kojemu mu je radio otac. Do danas se sjeća teme eseja: “Znanost i religija”. Njegovo se ime opet nije uspjelo naći na popisu uspješnih kandidata.

Felipe se tjedan dana molio i razmišljao.

Zatim je sveučilište objavilo drugi popis uspješnih kandidata, i njegovo ime je bilo na vrhu. Njegov je esej postigao najbolje ocjene.

Nastava subotom na sveučilištu je i dalje ostala problem. Na trećoj godini je Felipe imao kolegij koji se održavao četiri puta na tjedan, uključujući dva puta u subotu. Izostajao je s nastave subotom, a profesor ga je rušio. Felipeov akademski savjetnik nije mu mogao pomoći. “Kako ćeš postati liječnik?” pitao je. To zvanje će mnogo zahtijevati od tebe. Ne možemo ti pomoći.”

Ali Bog je osigurao nevjerojatan put. Kad se Felipe prijavio za sljedeći semestar, saznao je da neuobičajeno velik broj studenata nije uspio položiti isti kolegij prošlog semestra. Kao rezultat ponudili su im dodatne sate koji se nisu održavali subotom. Bila je to za njega mogućnost ponovnog polaganja kolegija kod istog profesora. Felipe je položio taj kolegij.

Tijekom njegovog boravka na sveučilištu mnogi su profesori pitali za njegove izostanke sa subotnje nastave, i pokazali su veliko poštovanje prema njemu i vjerskoj slobodi, kad je objasnio svoja uvjerenja o sedmom danu, suboti.

Nakon što je Felipe završio studij, nastavljeni su subotnji ispiti. Ispiti za liječnički staž, a kasnije i liječnička licencija — sve je bilo na rasporedu subotom. Ali Felipe ih je mogao polagati u drugo vrijeme. Samo trideset posto od stotine kandidata položilo je ispit za liječničku licenciju, i Felipe je postigao nevjerojatno prvo mjesto u cijelom Brazilu.

Danas je Felipe profesor na privatnom sveučilištu na kojem je nekoć studirao. Nadavno je jedan profesor tijekom sastanka fakultetskog vijeća spomenuo da studentica adventistica pohađa jedan od njegovih kolegija.

“Kako će ona diplomirati ako izostaje s mojih predavanja subotom?” pitao je.

Kao odgovor, dugogodišnji profesor pokazao je prema Felipeu: “Imaš živi dokaz pred svojim očima kako netko može propustiti subotnja predavanja i još uvijek diplomirati.”

Subotnja priča se ponavlja. Baš kako je Bog pomogao vjernom Felipeu, Bog će pomoći svakom vjernom studentu, a njihovo iskustvo će pretvoriti u misijsku priču Njemu na slavu.

Dio današnjih darova trinaeste subote pomoći će u osnivanju četiriju novih crkava u Felipeovoj zemlji, Brazilu, kako bi više ljudi moglo saznati za Gospodara subote. Nove četiri crkve otvorit će se i u Boliviji. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koji će pomoći da se u Južnoameričkoj diviziji širi neprolazna Radosna vijest.

Povezano s iskustvom

- ◆ Felipe je danas uvaženi endokrinolog.
- ◆ Razgovarajte kako je vjerno svetkovanje subote služilo kao oruđe za misiju u Felipeovoj životnoj priči. Raspravljajte o broju ljudi koji su saznali za subotu preko njega.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Na trinaestu subotu

- ◆ Podsjetite sve da su novčana sredstva prikupljena vašim misijskim darivanjem način na koji se potpomaže širenje Božje riječi po cijelom svijetu. Jedna četvrtina prikupljenih sredstava bit će upotrijebljena za izgradnju i otvaranje osam crkava u dvije države u Južnoameričkoj diviziji.
- ◆ Voditelj ne mora učiti napamet dijelove štiva, već treba biti dovoljno upoznat s gradivom kako ne bi sve morao čitati. Također, odrasli i djeca mogu odglumiti iskustvo igrajući uloge.
- ◆ Prije ili poslije iznošenja iskustva upotrijebite zemljovid kako biste pokazali dvije države Južnoameričke divizije — Boliviju i Brazil — koje će primiti darove trinaeste subote kako bi se osnovalo osam novih crkava, po četiri u svakoj državi.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnopacifičkoj diviziji da:

- ◆ Osnuje televiziju Hope Channel (Glas nade) i Hope FM Radio u Papua Novoj Gvineji.
- ◆ Snimi i producira King's Kids Discipleship Series, pet dječjih televizijskih serija od po trinaest epizoda za emitiranje i za digitalne platforme na koje se može pristupiti iz cijelog svijeta. Serije su utemeljene na gradivu iz knjiga *Put Kristu*, *Isusov život*, *Isusove usporedbe*, *Patrijarsi i proroci*, *Djela apostolska* i *Veliki sukob*.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Bolivija

Krist obnavlja brak 5

Čudo za vrijeme pandemije 8

Pjesma u mojem srcu 11

Bog sve nadzire 14

Brazil

Predivni kamen 17

Molitva za novu crkvu 20

Subotnji uvjet 23

Crkva ispod mangovog stabla 26

Od kritičara do učenika 29

Kupaći kostim u crkvi 32

Potruga za istinom 35

Oslonimo se samo na Boga 38

Slavljenje Gospodara subote 41

Na trinaestu subotu 45

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com